

S a n g

den 11te Mai 1827.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur *Jens Hostrup Schultz*;

Kongelig og Universitets - Bogtrykker.

McL. Frisch auf Kammeraden! &c.

Gammel Ære at mindes, er ærlig Skik,
Gammel Hæder at hævde, smuk Orden.
Men vist hör' der til baade Sang og Drik,
At trives kan Samliv i Norden.
Mod Sölverkruus taaler Glas vel ei Stöd,
Dög Viin vi ei bytte for Öl og for Miöd.

Dog med Glas og med Viin lad det være som saa,
Naar Sandsen og Kraften kun leve; -
Naar *Finn* sætter prud vor Oldtid i Skraa,
Og Sagn förer *Rafnen* vor gieve,
Og lærde *Rasmus* sin Lære bli'er qvit,
Og *Poul* skriver Gloser med rette Snit.

Og end mindes Sangen en hæderværd Id,
— Han *Oddsén* med *Fæller* den öved;
De prented' paa ny op med Fromhed og Flid,
Hvad Smaaklögten gierne os röved.
Mens *Vidalin* læses i Fædrene-Bo,
Skal Guds frygt og æres i Levnet og Tro.

Hvo fremmer alt Godt for vort elskede Land?

Hvo hjælper og styrker og raader?

Hvo er han, den herlige Dannemand,

Som *Island* saa vennehuld baader,

Som taler vor Sag hos Fyrste og Raad,

Og pleier med Höimod hver stræbende Daad?

Collin! vore Læbers erkjendtlige Röst

Dig jublende Hylding fremsender.

I barnlige Uskylds huldsalige Lyst

Dig Hierternes Takoffer brænder.

Virk længe og signet til Slægternes Held,

Til Dankongens Glæde — Hans Danriges Vel!

